

PARK | Galéria
MOM PARK

MOLNÁR ANI GALÉRIA
KORTÁRS KÉPZŐMŰVÉSZET CONTEMPORARY ART

Please, scroll down for English version

VINCZE OTTÓ: MINT VÍZ ALATT ÉNEKELNI

Vincze Ottó képzőművész **Park Galériában** létrehozott alkotása egy minden ízében térre vonatkoztatott kompozíció, amely „itt és most” képes kapcsolatot teremteni a látogatókkal. Mit is jelent ez a MOM Park helyszínén? Adott egy bevásárlóközpont – amely budai szituációja és elegáns, nem túlszűfolt terei miatt, ha úgy tetszik más, mint a többi. Egy pláza, amely ráadásul teret ad a művészetnek. És a kulcsszó itt valóban: a tér. Vincze Ottó három szinten, 15 méter magasságban és 12 méter hosszúságban használja a teret, hogy vizuális élményt és ironikus humorral fűszerezett szellemi tartalmat közvetítsen.

A Park Galéria kortárs képzőművészeti sorozatot a **Molnár Ani Galéria** rendezi 2007 óta a MOM Parkban. Az eddig tizenkét alkotót bemutató kiállítás-sorozatért a MOM Park és a Molnár Ani Galéria közösen 2009-ben Summa Artium Díjat vehetett át, Projekt kategóriában. A Park Galéria történetében először születik most egy helyspecifikus installáció.

Az installációt, mint műfajt a valóságos tér és idő használata jellemzi, az érzékekhez tér vissza, kommunikál a környezetében megforduló emberekkel és tárgyakkal, aktiválva egy sajátos helynek a rejtett jelentéseit.

A földszinti szökőkút geometrikus alaprajzú medencéjéből, arra merőlegesen feszül hét uszoda-kötél, rajtuk bóják a versenyszabályoknak megfelelő színfelosztásban. Ezáltal a feszített víztükör mintájára abszurd módon egy feszített légteret jelölnek ki. A látványt és az ironikus abszurditást csak fokozza, hogy a kötelekkel párhuzamosan, az úszó sávokban közlekedő két lift is része a térelménynek: az üvegkubusokban fel-le utazó emberek mintha a sávok hosszában úsznának. Tehát a tér szerkezete és geometriája, az emberi mozgás, a víz csobogása és a szép vízhangok is mind hozzájárulnak az alkotás nézőre gyakorolt összehatásához. Ilyen módon a változás és az idő is beépített a munkába, amelynek szálai, vagyis kötelei végül a víztükör alatt felcsillanó fém-betűkből álló felirathoz vezetnek: „Művészetről beszélni annyi, mint víz alatt énekelni.” Az üzenet meglehetősen abszurd, a lehetetlent sugallja, csakúgy, mint a „liftben úszó emberek”, akik onnan olvashatják. Az idézet Kassák Lajos versrészlete, amelyre akkor Bernáth Aurél festőművész úgy reagált, hogy bár nem könnyű a művészetről beszélni – akárcsak mint víz alatt énekelni - de azért érdemes neki feszülni. A MOM Parkban látható munkának uszoda technikusok, fémes szakemberek és alpinisták feszültek neki egy képzőművész szellemes tervei által.

Vincze Ottó munkái vagy a tér múltját, az abban rejtőzködő történeteket hívják elő, vagy a tér fizikai és esztétikai adottságaiból építkeznek. Közös bennük az itt is megmutatkozó nagylépték és a letisztult fogalmazásmód, a szigorú rendezettség és szerkezetelvűség, a precíz, pontos geometria és a légiesség, valamint a ritmust adó szerialitás.

Vincze Ottó (1964, Kisvárdai), Munkácsy-díjas képzőművész Szentendrén él és dolgozik, a Vajda Lajos Stúdió soros elnöke. 1993-1996 között Derkovits ösztöndíjas volt, majd a 90 évek második felében többnyire Németországban, Svájcban élt és állított ki. Számos jelentős szakmai díjat és külföldi ösztöndíjat nyert el: 1996-1997 Künstlerdorf Schöppingen ösztöndíja, 1997-1998 Schloss Plüschow, Mecklenburgische Künstlerhaus ösztöndíja, 1997 Art Cologne, Kölni Művészeti Vásár támogatott kiállítója, 1999 Schleswig-Holsteinische Künstlerhaus ösztöndíja, Künstlerhauser Worpswede DAAD ösztöndíj, 2003 Kunststiftung Stuttgart ösztöndíja, 2004-2005 Hungart ösztöndíj, 2009 Cité Internationale des Arts párizsi ösztöndíja, 2010 Victor Vasarely párizsi ösztöndíj. Munkái számos köz és magángyűjteményben megtalálhatóak. Legközelebb 2010-ben a Paksi Képtárban lesz kiállítása, valamint 2011-ben a Párizsi Magyar Intézet önálló kiállítást rendez az újabb műveiből.

OTTÓ VINCZE – IT'S LIKE SINGING UNDERWATER

The work of Ottó Vincze created in the Park Gallery is a composition that refers to the surrounding space in its every aspect and is able to create a contact with the visitors „here and now”. What does it mean in the setting of MOM Park? Given is a shopping centre, which is different to the others due to its situation in Buda and its elegant, lofty spaces. Moreover, a shopping centre that offers space to art. And indeed the keyword here is Space. Ottó Vincze uses it throughout three floors, 15 meter high and 12 meter long to create a visual experience and to convey an intellectual content flavoured with humour.

The installation as a genre is characterized by the use of real actual space and time, it goes back to the senses, communicates with the people and objects near by, activates the hidden meanings of a peculiar place. It is the first time in the history of the Park Gallery that such a place-specific installation is born.

The Park Gallery contemporary art exhibition series is organised by the **Molnár Ani Gallery** since 2007 in the MOM Park. In 2009 the MOM Park and the Molnár Ani Gallery received the Summa Artium Prize in the Project Category for the exhibition series that has introduced twelve artists so far.

This time it is **Vincze Ottó (1964, Kisvárdá)**, an acknowledged artist with Szentendre-origins whose large-sized plans for this unique spatial installation were realised through the work of pool-technicians, alpinists and metal-specialists. Pool-liner ropes with coloured buoys stretch at right angles from the waterworks' pool towards the ceiling, parallel to the moving glass cubes of the elevator. From there the visitors can read the huge metal letters under the water surface below: „To talk about art is like singing underwater”. The quotation from Lajos Kassák refers to this absurdity and so does the installation itself with irony, projecting the „swimming lanes” into the air.

The Munkácsy-awarded Ottó Vincze has lived and worked a long time in Switzerland and Germany, where he had the possibility to create real large sized spatial installations of this kind, which is rather difficult and rare in Hungary. His art has been recognized by numerous prizes and international scholarships (see in Hungarian version) and many of his works is part of public collections.